

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 149: Forslag til lov om ændring af forskellige love. (Forenkling, harmonisering og objektivering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 6/4 2005. Første behandling 20/4 2005. Betænkning 25/5 2005. Anden behandling 26/5 2005. Ændringsforslag nr. 1-4 af 30/5 2005 til tredje behandling af skatteministeren (Kristian Jensen)).

Der var stillet 4 ændringsforslag til tredje behandling af skatteministeren (Kristian Jensen).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Selve det, at vi for første gang får nogle samlede regler for inddrivelse af offentlig gæld, er et kæmpe fremskridt. Det, at vi får ophævet gælds-fængslet, er også noget, som burde være sket for længe, længe siden. Det glæder mig at kunne notere en af de få sejre sådan rent parlamentarisk i forhold til at få noget igennem, nemlig at få afskaffet gælds-fængslet i Danmark. Det er på høje tid.

Det er sådan det positive, jeg gerne vil sige omkring loven. Så er der en række problemer, hvor jeg ikke synes, at man har arbejdet godt nok med så store ændringer, som der ligger her på inddrivelsesområdet. Dels undrer det mig lidt, at man hverken fra de borgerlige eller fra Dansk Folkeparti er mere optaget af de problemer, det kommer til at give for små erhvervsdrivende, når man fjerner loftet over lønindeholdelse for offentlige krav. Når det offentlige kan gå ind og foretage en lønindeholdelse på måske

op til 90 pct. af folks nettoindtægt, bliver der ikke mange penge til at betale på det, man skylder til private erhvervsdrivende.

Det er et problem, at man har valgt kun at gå ind og se på, hvordan vi laver en mere effektiv inddrivelse af offentlige krav, uden at se på det samlede gældsproblem, uden at gå ind og se på, hvad vi gør for at forebygge, at folk kommer ud i så stor gæld, og hvad vi gør for at hjælpe folk ud af gælden.

Det mest oplagte havde jo været, at man samtidig sørgede for at få noget bedre gældsrådgivning, at man sagde, at vi har en oplagt mulighed. Nu, hvor så mange pantefogeder ude i kommunerne ikke længere skal arbejde med opkrævning, fordi det bliver mere automatiseret, vil de i stedet kunne lave en ordentlig vejledning og rådgivning af de folk, der er kommet ud i gæld, for at prøve at få dem ud af at være i en gældsklemme og for at prøve at se på, hvordan man kan få en samlet ordning for både offentlige og private kreditorer. Men det har man overhovedet ikke været optaget af hverken fra Dansk Folkeparti eller fra de borgerlige partier, selv om det ville være oplagt at gå ind og se på.

Jeg tror, vi kommer til at se mange problemer for små erhvervsdrivende fremover. De vil måske overhovedet slet ikke længere prøve at indkræve deres tilgodehavender, fordi der ikke er noget at komme efter, hvis det offentlige tager alt, hvad der overhovedet er af betalingsevne. Jeg synes, vi bliver nødt til at se på, hvad vi gør fremover. Vi vil i hvert fald arbejde videre for at prøve at få en bedre gældsrådgivning og for at prøve at få en inddrivelse, hvor man ser mere samlet på gældsproblemerne i stedet for kun at se på, hvordan vi kan foretage en lønindeholdelse, der er større.

Dertil kommer så selvfølgelig problemerne for de mennesker, man foretager lønindeholdelsen hos. Vi er nervøse ved, når det bliver en ren edb-beregning, hvor det at lave en konkret betalingssevneberegning, hvor man ser på, om folk overhovedet har råd til at betale så meget, som regel først vil ske, hvis folk klager. Så risikerer vi, at der er en række af dem, der ikke kan overskue at klage, som kommer længere ud i problemer, som måske bliver smidt ud af deres lejlighed eller andet, fordi de lader være at betale husleje, når de ikke har råd, fordi der bliver lønindeholdt så stor en del af deres løn.

Derfor er vi bange for, at denne her lov kan medføre større sociale problemer end det, vi har i dag, fordi man ikke har gjort det på en ordent-

lig måde, fordi man ikke har taget højde for, at man for det enkelte skal lave en konkret vurdering af, hvor meget den pågældende egentlig har råd til at betale, hvordan den pågældendes samlede økonomi kommer til at hænge sammen. Det vil vi i hvert fald fortsat kæmpe videre for, og vi vil af den grund stemme imod denne her lov.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Kl. 14.50

Lovforslaget vedtoges med 62 stemmer (V, DF og KF) mod 47 (S, RV, SF og EL); 1 (SIU) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 54: Forslag til militær straffelov.

Af forsvarsministeren (Søren Gade).

(Fremsat 23/2 2005. Første behandling 11/3 2005. Betænkning 4/5 2005. Anden behandling 19/5 2005. Tillægsbetænkning 26/5 2005).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten har sammen med SF og Det Radikale Venstre foreslået at indskrive forbud mod tortur i den militære straffelov. Og det er efter min opfattelse meget beklageligt, at regeringen og et flertal her i Folketinget nægter denne indskrivning.

For det, der i høj grad er brug for, er klare meldinger. Danmark er meget tæt forbundet med USA, er involveret i situationer, hvor der udføres tortur. Vi er i en situation, hvor der helt oppe i den amerikanske regering er, skal vi sige det mildt, et meget fleksibelt forhold til forbud mod tortur, hvorved vi i realiteten godkender anvendelse af tortur. Vi har et medansvar, fordi CIA f.eks. flyver hen over dansk luftrum med fanger, som vi ved ender et sted, hvor de bliver udsat for tortur, hvilket er i strid med de internationale konventioner.

Vi har selv en verserende retssag om fangemishandling i Irak. Vi ved, at vi i Irak hjælper de irakiske styrker med at fange folk, som er mistænkt for det ene og det andet, og som vi ved også bliver udsat for tortur, når de havner i et irakisk fængsel.

Der er så mange situationer, vi er involveret i i øjeblikket, som gør, at der er brug for klare signaler. Og det ændringsforslag, som altså af et flertal bliver afvist, er jo bare udtryk for et ønske, der er kommet flere gange fra FN, som er kommet fra flere internationale menneskerettighedsorganisationer, som er kommet fra det danske Center for Rehabilitering af Torturofre.

Det er meget uforståeligt, at man ikke bare siger: Ja, selvfølgelig skriver vi det ind, når der er så bredt udtalt et ønske om det. Det eneste argument, jeg har hørt for ikke at gøre det, er, at det i forvejen er forbudt at udføre tortur efter dansk lovgivning. Men hvis man bruger den form for argument, hvorfor har vi så en særlig paragraf, der gør voldtægt ulovligt? For det er jo også i forvejen omfattet af andre paragraffer, det er forbudt at øve vold, det er forbudt at bruge ulovlig tvang osv.

Og det er netop, fordi der er visse former for forbrydelse, som dels er så alvorlige, og som dels er dem, man kalder sammensatte forbrydelser, hvor man er nødt til at bruge flere paragraffer for at kunne dømme folk for den pågældende forbrydelse, at man altså siger, at vi har brug for ikke bare en generel henvisning, men en præcis indskrivning i vores lovgivning af, at det er forbudt i det her tilfælde at udøve nogen form for tortur.

Så vil jeg sige, at det jo oven i købet er dokumenteret over for Forsvarsudvalget i udvalgsbehandlingen, at der tilmed er former for tortur, der ikke er omfattet eller kun svagt eller tvivlsomt er omfattet af gældende dansk lovgivning. Det gælder f.eks. visse former for psykisk tortur; det gælder f.eks. spørgsmålet om skinhenrettel-